

samlet som en Enhed, at vor Nation maa optræde som en Helhed. Det er den nationale Idé, som vi her gør gældende. Lad vort Folk optræde i Fællesskab og handle gennem sit øverste Organ, gennem sit politiske Organ, gennem Statsmagten, saaledes at det, vi ikke kan spredt og hver for sig, kan vi som samlet Folk, som Nation, gennemføre i Fællesskab. Vi kan i Fællesskab gennemføre en national Sparsommelighed, fordi vi kan begrænse Importen af alt det, vi ikke behøver. Og det er ikke saa forfærdelig mange Millioner, det hele drejer sig om, det er ikke praktisk uoverkommeligt. Hvis vor Nation som Helhed tog sig sammen og for en Gangs Skyld handlede nationalt, ikke delt i Partier, i Klasser, men hvis den handlede som Nation, kunde den begrænse den samlede Import saa meget, at vi fik Balance i vor nationale Husholdning. Det er det, vi vil. Vil de Herrer af de andre Partier ikke gaa med dertil, saa siger jeg, at det eneste Parti, der vil den nationale Idés virkelige Gennemførelse her i Landet, er Socialdemokratiet.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg var noget utilfreds med, at jeg havde brugt om hans Argumentation det Udtryk, at den var svampet. Jeg maa sige, at jeg sigtede dermed til det, som det ærede Medlem selv har staaet og talt saa meget om, om skimlet o. s. v. Skimmel er jo Svamp, og da dette Ord stadig gik igen, brugte jeg det overfor det ærede Medlem, og jeg kan derfor ikke forstaa, at han deraf kan finde Anledning til at tage Selvbeholderskelsen i den Grad, som han gjorde her fra Talerstolen — jeg skal være saa elskværdig at fortolke hans Optræden paa denne Maade. Naar det ærede Medlem talte om at gøre Alvor af en Betragtning, maa jeg sige, at jeg fandt ganske overordentlig lidt Alvor i det, det ærede Medlem sagde, baade denne Gang og ved de tidligere Lejligheder, hvor han har haft Ordet i denne Sag. Det vilde være i høj Grad ønskeligt, om der virkelig var Alvor i det. Men det er og bliver, og gør paa det store Flertal af Medlemmer i denne Sal ikke andet Indtryk, end: en Flom af buldrende Ord. Det ærede Medlem sagde i Gaar, at der findes i Udtalelsen fra Valutakonferencen et Forslag om Importregulering — det staa i Fortrykket Spalte 1416 —, og saa udviklede det ærede Medlem nærmere, hvilke Navne der staa under dette Forslag om Importregulering. Men der gjorde det ærede Medlem sig altsaa skyldig i en Tilsnigelse, idet han tog en hel Række af Navne til Indtægt for et Forslag om Im-

portregulering paa dette Tidspunkt, om hvilket han ved og maa vide, at disse Folk, hvis man spurgte dem: Hvad ønsker I i Øjeblikket? vilde svare: Ikke Importregulering. Men de ønsker at gaa den Vej, som jeg har anbefalet man skulde gaa, nemlig at søge ad Toldlovgivningens Vej at løse disse Spørgsmaal. Det ved det ærede Medlem lige saa vel, som alle vi andre ved det. Nu har det ærede Medlem her halet frem et enkelt Navn, nemlig Direktør Olesens Navn, og sagt, at han havde udtalt sig til Fordel for Importreguleringen. Og til Støtte herfor fremførte det ærede Medlem i Gaar Beretningen om den svejtsiske Importregulering, og i denne, siger det ærede Medlem, har følgende taget Ordet for at efterligne Importreguleringen ogsaa her i Danmark. Det staa der intet som helst om i den Beretning, det ærede Medlem læste op ved denne Lejlighed. Dette Citat er altsaa urigtigt. Jeg skal slet ikke bruge stærkere Ord, for der behøves ingen stærke Ord, Kendsgerningerne er jo tilstrækkelige. Endvidere har det ærede Medlem i Dag oplæst en Artikel, som Direktør Olesen har skrevet i „Nationaltidende“ til Fordel for Importregulering. Det ærede Medlem kunde jo ogsaa have oplæst Citat af Rigsdags-tidende, hvori jeg har udtalt mig til Fordel for Importreguleringen, for det gjorde jo vort Parti den Gang, det var jo vor Op-gave at faa foretaget noget. Det var netop et af de Punkter, hvor mit Parti viste, at det er villigt til at gaa med til noget, som ikke er netop efter vor Kogebog; det var netop, da vi stemte for Importreguleringen, og da vi senere forsvarede denne Importregulering og sagde, at den har virket gunstigt paa Beskæftigelsesgraden her i Landet. Men jeg tror dog, at det ærede Medlem vil vige tilbage for at tage mig til Indtægt for Importregulering. Altsaa, dette er spinkelt, og det var det, jeg sagde i Gaar, og det fastholder jeg. Nu sagde det ærede Medlem for et Øjeblik siden, at det, der for Tiden var fremme i England, var en Præferencepolitik, som ikke havde nogen som helst Interesse som Eksempel for Danmark. Det ærede Medlem maa jo dog vide, at den engelske Premierminister netop har udtalt sig for at bruge Tolden ogsaa som Vaaben i en aktiv Handelspolitik. Det har han udtrykkelig sagt, det kan det ærede Medlem ikke være uvidende om, og i dette er der altsaa et Moment, som er brugbart som Eksempel for os. Og det er jo Tanker, der ingeniunde er fremmede for det ærede Medlem, som atter i Aften har givet Udtryk for, at han egent-